

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 166/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. novembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť R. A., bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. Ľ. N., B., ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 17 ods. 5, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 48 ods. 2, čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1 T 11/01 zo 17. septembra 2002 a porušenie čl. 142 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3 Nt 627/00 zo 16. júna 2000, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť R. A. v časti namietajúcej porušenie jeho práv podľa čl. 17 ods. 5, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a žiadajúcej zrušenie uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1 T 11/01 zo 17. septembra 2002 o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

2. Sťažnosť R. A. vo zvyšnej časti o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. októbra 2002 doručená sťažnosť R. A., bytom Bratislava, Jašíkova 19 (ďalej len „navrhovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Ľ. N., B., ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 17 ods. 5, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 48 ods. 2, čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „účastník“) sp. zn. 1 T 11/01 zo 17. septembra 2002, ktorým bola zamietnutá jeho žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, a čl. 142 ods. 2 ústavy uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3 Nt 627/00 zo 16. júna 2000, ktorým bolo rozhodnuté o predĺžení väzby.

Porušenie svojich uvedených práv vidí navrhovateľ v nepodloženosti dôvodov, o ktoré oprel účastník svoje uznesenie. Okrem toho namieta správnosť obsahu zápisnice o jeho prvom výsluchu. V odmietnutí jeho argumentácie súdom vidí dôkaz toho, že súd ho už pokladá za vinného. Uvádza argumenty proti odôvodneniu napadnutého rozhodnutia účastníka. Zvlášť namieta nezákonnosť jeho väzby od 24. októbra 2000, resp. od 23. marca 2001, keď o nej v rozpore s § 71 ods. 1 Trestného poriadku rozhodol samosudca, a nie senát.

Podľa § 20 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania. Zákonná požiadavka viazanosti návrhom platí zvlášť pre návrh výroku ústavného súdu (petit), čiže pre tú časť návrhu, v ktorej navrhovateľ formuluje výrok rozhodnutia ústavného súdu, ktorého sa domáha. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, o čom navrhovateľ žiada rozhodnúť.

Navrhovateľ žiada, aby ústavný súd zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1 T 11/01 zo 17. septembra 2002, lebo ním boli porušené jeho práva podľa čl. 17 ods. 5, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 2 ústavy.

Zároveň žiada, aby ústavný súd vyslovil porušenie jeho práv podľa čl. 142 ods. 2 ústavy tým, že o predĺžení jeho väzby uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn.

3 Nt 627/00 zo 16. júna 2000 rozhodol samosudca, a nie senát tak ako to vyžaduje § 71 ods. 1 Trestného poriadku.

Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1 T 11/01 zo 17. septembra 2002 mohol navrhovateľ napadnúť sťažnosťou podľa § 141 Trestného poriadku, čiže ak sa navrhovateľ domnieva, že napadnutým uznesením boli porušené jeho práva, tak mal k dispozícii účinný prostriedok súdnej ochrany pred ich porušením, čo podľa zásady subsidiarity obsiahnutej v čl. 127 ods. 1 ústavy vylučuje právomoc ústavného súdu.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od namietaného porušenia základného práva alebo slobody. Od 16. júna 2000, keď bolo prijaté uznesenie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3 Nt 627/00, do októbra 2002, keď sa navrhovateľ obrátil so sťažnosťou na ústavný súd, uplynuli viac ako dva mesiace.

Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 To 37/02 zo 6. augusta 2002 ústavný súd navyše zistil, že najneskoršie 29. apríla 2002 o väzbe navrhovateľa rozhodol senát. Z toho vyplýva, že od doby, keď bolo ukončené údajné protiprávne držanie navrhovateľa vo väzbe, do októbra 2002, keď sa obrátil na ústavný súd, uplynuli viac ako 2 mesiace. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od údajného porušenia základného práva alebo slobody. Navyše sa i touto námietkou zaoberali všeobecné súdy. Nedostatok právomoci ústavného súdu a oneskorenosť podania sťažnosti sú neodstrániteľné. Preto ústavný súd nevyzýval navrhovateľa na odstránenie nedostatkov jeho sťažnosti.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. novembra 2002

